

af Arbejder i Henhold til denne Lov skal undergives *Kontrol af Priskontrolraadet*.

Som omtalt i Indledningen er *Arbejdstiden* forlænget fra 36 til 40 Timer ugentlig. Hertil var i Regeringsforslaget føjet, at tabte Arbejdstimer (Vejrliget og Helligdage) søgtes oparbejdet ved, at der inden for samme Lønningsuge eller paafølgende Lønningsuger saa vidt muligt arbejdedes indtil 8 Timer daglig. Hvad *Arbejdslønnen* angaar, foreslog *Regeringen*, at der skulde fastsættes en *Ugeløn*, som i Storkøbenhavn skulde udgøre 52 Kr., i Købstæderne 48 Kr. og i Landkommunerne 44 Kr.; Arbejdet skulde imidlertid udføres i Akkord, med mindre tekniske Forhold maatte være afgørende til Hindre herfor, og Lønnen herfor skulde fastsættes saaledes, at den ved normal Arbejdspræstation kunde paaregnes at ville give en Fortjeneste af henholdsvis 60, 55 og 50 Kr. for 40 Timers Arbejde. Hertil kom saa eventuelt Dyrtidstillæg, Kvalifikationstillæg og Tillæg ved Henvisning til Arbejde i en lavere Løngruppe. Efter Indstilling af *Folketingets Udvalg* ændredes Stk. 2 imidlertid som ovenfor angivet, hvorved man forlod den garanterede Ugeløn og gik over til *Timeløn* i Tilfælde, hvor der ikke arbejdes paa Akkord. Til de for 40 Timers Arbejde opnaaede Lønninger ydes et *Statstilskud* paa henholdsvis 5, 4½ og 4 Kr. ugentlig, og et yderligere Statstilskud paa 50 Øre gives for hver Time, den samlede ugentlige Arbejdstid paa Grund af tabte Arbejdstimer ligger under 40.

Bestemmelsen i Stk. 3 er ny, ligeledes Bestemmelsen i Stk. 4.

§ 5 udvider Kredsen af dem, der opfylder *Betingelserne for at kunne henvises* til et Arbejde (se Indledningen), og angiver den *Orden*, hvori Henvisning skal finde Sted. De i Stk. 1 nævnte Kategorier vil af personlige Grunde vanskeligt kunne flyttes til en fjernere liggende Arbejdsplads. Ved Bestemmelsen i Stk. 2 tilstræbes at faa de arbejdsløse Ikke-Forsørgere fra Byerne ud paa Landet, hvor de arbejdsmæssige Opgaver i første Række frembyder sig. Paragraffen lyder som følger*):

Til de i denne Lov omhandlede Arbejder skal som Hovedregel henvises arbejdsløse Forsørgere i Alderen fra 18 til 60 Aar og arbejdsløse Ikke-Forsørgere i Alderen fra 50 til

*) Det bemærkes, at Stk. 3 er ændret ved nedenstaaende Lov af 30. Juni 1941..